

de geschiedenis van La Coquille

Vroeger was de parochie Ste Marie de Frugie, daar bestond in 1750 een koetsiersherberg. Tijdens de revolutie heette de commune Marie de Frugie. In 1852 verzocht de gemeenteraad om de overdracht van de gemeente aan La Coquille, toen een klein dorpje van Ste Marie de Frugie, het dichtstbevolkte van de gemeente, dat al sinds 1847 een postdistributiekantoor heeft omdat het zich op een doorgang bevindt. Er was al een commerciële activiteit en 12 beurzen per jaar, op de eerste donderdag van elke maand (die vandaag nog steeds bestaat!). De overdracht werd geformaliseerd bij keizerlijk decreet op 28 januari 1856. La Coquille zette zijn expansie voort met de komst van de spoorlijn en in 1861 werd het station ingehuldigd. In 1864 stemde de gemeenteraad in met de bouw van een kerk, een project uitgevoerd door vrijwillige inschrijving van de inwoners en een lening van 10.000 frank! Deze kerk, geplaatst onder het beschermheerschap van Sint-Jozef, werd op 6 januari 1873 gezegend door bisschop Dabert de Périgueux. Op het riviertje, La Valouze, lagen twee smederijen. De raffinaderij van La Meynardie was in 1839 nog steeds in bedrijf, er werkten 3 arbeiders en enkele casuals. Die van La Barde, belangrijker, omvatte een hoogoven, een vijver van 6 ha met zijn hydrolische val en een raffinaderij. Na het sluiten van deze smederij werd een spinnerij gecreëerd en deze bleef tot 1874 draaien. Sinds 2008 bevindt zich op deze plek het administratieve centrum van het Regionaal Park. In 1910 bezochten 343 leerlingen de 2 openbare scholen (jongens en meisjes) waarvan de jongensschool dateert van 10 oktober 1882. Een oorlogsmonument werd ingehuldigd met 75 namen gegraveerd in 1921, gemaakt door Honorat, een beeldhouwer in Limoges.

De stad La Coquille dankt zijn naam aan de bedevaarten van Santiago de Compostela, met name op weg naar Vézelay. Hier, in feite, in de Middeleeuwen, stopten veel pelgrims die naar Santiago gingen in onze stad. De legende zegt zelfs, dat het in dit kleine dorp (Sainte Marie, toen, dat nog steeds bestaat, aan de rand van de stad) was, dat bij de terugkeer van de pelgrimstocht de schelpen werden versierd die aan de top van de de pelgrimsstok waren bevestigd, schelpen die werden gebruikt om water uit de fonteinen te halen. Het is gemakkelijk voor te stellen dat sommige pelgrims, begiftigd met een precair evenwicht, per ongeluk in de diepe fonteinen moeten zijn gedoken en omgekomen, in een poging een sterke dorst te lessen. Zo hielp deze schaal, aan het einde van de stok, hen om gemakkelijk water te scheppen zonder het risico te lopen volledig in de bron te zinken.

Een andere legende specificeert dat de naam van La Coquille zou komen van rovers, struikrovers, die in de regio van deze Périgord pelgrims beroofden die naar Saint Jacques gingen. Deze rovers noemden elkaar de "coquillards"...